

Preek in de doopdienst, Capelle-Schollevaar, 5 augustus 2012, 9.15 uur

Thema: 'God roept je bij je naam!' naar aanleiding van Jesaja 43: 1-8 (kerntekst: vers 1)

1. Je kunt in paniek raken...

Ze zijn er, die momenten en ik denk dat we het allemaal weleens meegemaakt hebben, zo'n ogenblik dat je in paniek raakt. 'Dit gaat helemaal mis! Hoe moet dit ooit nog goed komen?' Misschien heeft u het als kind al weleens meegemaakt. Je liep ergens in een drukke winkelstraat, en opeens zag je nergens meer je moeder of je vader. Je zag niemand meer die je kende. En je dacht: 'Hoe moet dit? Hoe komt dit goed?' Of later, als volwassene, kwam je in geldnood. Je vulde het éne gat met het andere. Tot de paniek toesloeg: 'Hoe kom ik hier ooit weer uit?' Of je zat in een vliegtuig en het begon vreemd te schudden, en het zweet brak je aan alle kanten uit. 'Hoe moet dit goed gaan?' Paniek! Angst. Volslagen moedeloosheid. Het volk Israël is in ballingschap in het verre Babylonië. Jeruzalem is honderden kilometers ver. Het is één grote puinhoop. En daar, in dat verre land, lijkt er geen enkele hoop, geen enkele toekomst, geen enkel perspectief.

En precies in die situatie klinken de woorden van Jesaja. Vanaf hoofdstuk 40 is het boek Jesaja gericht tot deze mensen, het Joodse volk in ballingschap in Babylonië, totaal ontmoedigd, in paniek over de toekomst. Geen hoop, geen verwachting... In hoofdstuk 42 heeft God laten zien hoe dit zo gekomen is. 'Jullie waren doof,' zegt God, 'doof voor wat Ik zei en blind voor wat Ik liet zien. Jullie hebben bewust gezondigd, jullie gingen je eigen weg. Wat Ik ook deed, jullie luisterden niet!' Die ballingschap is niet zomaar als een noodlottig toeval over het Joodse volk heengekomen. 'Wie heeft Jakob tot plundering overgegeven en Israël aan berovers?' vraagt Jesaja. 'Is het niet de HERE?' En zo wordt de moedeloosheid alleen maar groter. Want als God Zelf dit alles heeft veroorzaakt, wie kan dán nog helpen? Dan blijft er niemand over, geen vriend, geen bondgenoot. Geen God...

2. God neemt een initiatief van liefde!

Precies in die situatie klinken deze woorden uit Jesaja 43, de woorden die we gelezen hebben: 'Maar nu, zo zegt de HERE, uw Schepper, o Jakob, en uw Formeerder, o Israël: "Vrees niet, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent van Mij." Juist als God zó ver weg lijkt, is Hij opeens zó dichtbij! Hoe kan dat zo opeens? Vanwaar die plotselinge ommekeer? In het vorige hoofdstuk lijkt het of God nog hélemaal afstand neemt van het volk, en hier is Hij opeens zo liefdevol aanwezig, zó warm en betrokken. Hoe kan dat? Dat is níét omdat Israël dat heeft verdiend. Het is níét omdat het volk opeens zo'n goed volk is. Nee, het is puur en alleen de trouw van God. Hij zegt: 'Ik ben jullie Schepper! Ik heb jullie gemaakt, ieder mens afzonderlijk! En Ik heb jullie tot een volk geformeerd. Ik heb jullie uitgekozen als Mijn volk. Jullie horen bij Mij, Ik Zelf ben jullie God!' Die liefde van God, waarin Hij Zijn hand uitsteekt, die hartelijke warmte, die is puur en alleen van Hém afkomstig! Die uitgestoken hand, dat is Zijn initiatief! Dat woordje 'Maar': 'Maar nu, zo zegt de HERE...', dat éne woordje 'Maar', dat tekent het hart van God!

Die liefdevolle genade, die komt hélemaal bij Hem vandaan, uit Zijn Vaderhart.

Vanmorgen werden twee kinderen gedoopt, Emma en Feline. Zij hebben in hun leven nog niets kunnen doen. Ze hebben nog geen kwaad gedaan, geen enkele zonde, maar ze hebben ook nog niets goeds kunnen doen. Ze zijn gewoon wie ze zijn. En nog vóóordat ze iets weten over goed of kwaad, voordat ze zelf ook maar iets kunnen doen, is God daar al. En in de doop zegt Hij het ook tegen hen: 'Feline, Emma, Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van Mij!' Die genadige, liefdevolle hand, die is alles voor wat wij als mensen zelf kunnen doen. Die liefde is puur en alleen Gods initiatief! Waarom? Omdat Hij de Schepper is! Omdat Hij in mensen een welbehagen heeft. En omdat Hij Zijn kinderen bij elkaar roept, als volk van God, als gemeente van de goede Herder, Jezus Christus.

3. Zijn liefde geldt ook ons

U denkt misschien: 'Mag je dat zomaar zeggen? Het gaat hier toch over Israël? Mag je die tekst dan zomaar ook van toepassing verklaren op ons? Wij zijn toch geen Joden?' Nee, dat is ook zo. En de kerk van Jezus Christus is zéker ook niet gekomen in de plaats van Israël. Dat zou betekenen dat God Israël heeft verworpen, en dat Hij nu een nieuw volk heeft: de christelijke gemeente. We noemen dat weleens: de vervangingsleer. Maar dat is geen bijbelse gedachte. In Romeinen 11 gaat Paulus hier uitgebreid op in. Hij geeft dan het voorbeeld van een olijfboom. Hij zegt: 'Het volk Israël is de wortel, en de stam. En nu zijn er helaas Joden die Jezus verwerpen als Messias. Zij zijn als takken, die door God zijn weggebroken. Daarvoor in de plaats heeft God takken genomen van de wilde olijfboom, en Hij heeft die geënt op de olijfboom Israël. Oftewel: wij als niet-Joden die in Jezus zijn gaan geloven mogen als takken van een wilde olijfboom een plekje krijgen op de olijfboom Israël. Wij zijn bij Israël ingelijfd. Zo hebben we dat ook net gezongen uit Psalm 87. 'God zal hen zelf bevestigen en schragen en op de rol, waar Hij de volken schrijft, hen tellen als in Israël ingelijfd, en doen de naam van Sions kinderen dragen.'

En juist omdat we bij Israël ingelijfd zijn, omdat we bij Israël mogen horen, door het geloof in Jezus Christus, juist daarom mogen we inderdaad deze woorden uit Jesaja 43 ook op onszelf toepassen. De HERE zegt het dus ook tegen u, ook tegen jou: 'Vrees niet, wees niet bang, want Ik heb jou verlost, Ik heb jou bij je naam geroepen, je bent van Mij!'

Is dat niet een ongelooflijk wonder? De Schepper van het heelal, oneindig groot, die dat zegt tegen u en jou en mij? Een paar weken geleden, tijdens de jongerenreis naar Israël, hebben we overnacht in de woestijn. We liepen 's avonds laat, vanuit het bedoeïenenkamp de woestijn in. Daar was het écht donker, echt heel erg donker, en we keken naar de sterren. Miljoenen en nog eens miljoenen sterren! En als je dan beseft dat al die sterren vergelijkbaar zijn met onze zon, sommige zelfs nog veel groter, dan ga je er iets van beseffen, hoe onvoorstelbaar groot het heelal is, zo onnoemelijk, oneindig groot... En God, onze God, is daarvan de Schepper. Die grote God, die vol majesteit, die zegt het tegenn zo'n klein kindje: 'Feline, Emma, wees niet bang, want Ik heb jou verlost, Ik heb jou bij je naam geroepen, je bent van Mij!' En vult u nu eens uw eigen naam in, vul jij je eigen naam in! 'Wees niet bang,, want Ik heb jou verlost, Ik heb jou bij je naam geroepen, je bent van Mij!'

4. We mogen vol vertrouwen de toekomst in

Als je met zó'n God op weg mag, hoe zou je dan ooit nog bang kunnen zijn? Hij heeft alle macht in hemel en op aarde! 'Wanneer je door het water trekt, ben Ik met je; ga je door rivieren, zij zullen je niet wegspoelen; als je door het vuur gaat, zul je niet verteren en zal de vlam je niet verbranden. Want Ik, de HERE, ben jouw God, de Heilige van Israël, jouw Verlosser.'

Nee, God zegt niet dat de problemen je bespaard zullen blijven. Dat is het eerlijke van de Bijbel. God zegt niet: 'Als je weg door het water gaat, dan zal Ik jou daar overheen tillen.' Dat staat er niet. Hij zegt: 'Als je door het water trekt, dan ben Ik met jou!' Je moet er soms doorheen, dat is deze wereld, met al zijn breuken en barsten. Je móét door rivieren! Máár: God gaat mee! 'Ga je door rivieren, zij zullen je niet wegspoelen; als je door het vuur gaat, zul je niet verteren en zal de vlam je niet verbranden.' Zelfs in het vuur is God bij je!

Ziekten, ellende, zorgen, moeite, ze worden je niet bespaard. Er zijn mensen die zeggen: 'Als je maar bidt, en als je maar genoeg geloof hebt, dan verdwijnen al je problemen als sneeuw voor de zon.' Maar dat staat hier niet. Je moet er doorheen, zelfs door het vuur. Maar God zegt: 'Ik zal je bewaren'. Zélf als je door de dood heengaat, is Hij bij je. Want ook de dood, daar moeten we doorheen.

En wat is nu het mooie van de doop? Bij de doop gá je als het ware door het water heen. Dat water dat over je heen komt, dat is een symbool van de dood, waar je helemaal doorheen moet. Maar de doop symboliseert óók, dat je ópstaat uit die dood, in een nieuw leven! Jezus zegt: 'Ik ben de opstanding en het leven, wie in Mij gelooft, zál leven, ook al is hij gestorven.' De rivieren van de dood, daar moet je nog wel doorheen, aan het eind van je leven hier op aarde, maar ze hebben geen vat meer op je! Als je vertrouwt op je Redder, Jezus Christus, is er leven! Je wordt niet weggespoeld!

Wat is het heerlijk als je zo, met die beloften, de toekomst in kunt kijken. Dan valt inderdaad de angst van je af. De zorgen: 'Hoe moet het allemaal verder?' En wie heeft er soms niet die zorgen? Als ouders over je kinderen. Wie denkt er niet af en toe: 'Hoe moet het in de toekomst met hun?' Of als je single bent, en je denkt: 'Zal ik nou altijd alleen blijven? Hoe moet dat in de toekomst?' Of als het niet goed gaat met je bedrijf, of je baan staat op de tocht. Of je leest in de krant dat de

pensioenen steeds meer beperkt worden. Hoe moet het allemaal.

Gemeente, dit zegt uw God! 'Vrees niet! Wanneer u door het water trekt, ben Ik met u; gaat u door rivieren, zij zullen u niet wegspoelen; als u door het vuur gaat, zult u niet verteren en zal de vlam u niet verbranden.'

God verbiedt ons om vol zorg te zijn voor de toekomst! Als Hij meegaat, dan is dat toch genoeg?!

5. Jezus betaalde voor ons de losprijs

God gaat nog verder in Jesaja 43. Hij zegt in vers 3: 'Ik geef Egypte, Ethiopië en Seba als losgeld in uw plaats. Omdat u kostbaar bent in mijn ogen en hooggeschat en Ik u liefheb, geef Ik mensen voor u in de plaats en natiën in ruil voor uw leven.' Die volkeren, van Egypte, Ethiopië en Seba (waarschijnlijk een deel van het Arabisch schiereiland), die volken, die zijn inderdaad onderworpen

geraakt aan de Perzen. Want wat gebeurde er? De Babyloniërs, die het Joodse volk hadden weggevoerd, die werden overwonnen door de Meden en de Perzen. En de eerste Perzische koning, Cyrus of Kores, die liet de Joden terugkeren naar huis. Ze waren vrij! Maar omgekeerd: die volken van Egypte, Ethiopië en Seba, die werden juist onderworpen. Wat zegt God hier? 'Ik geef deze volken als losgeld in jullie plaats.'

Nu is dat hier symbolisch. Maar later in de Bijbel wordt dat losgeld nog veel meer concreet. Want wanneer is de losprijs voor ons betaald? Toen Jezus hing te bloeden aan het kruis! Toen gaf God Zijn Zoon, Hij gaf een Mens, nee, Hij gaf dé Mens, de ware Mens, in ruil voor ons leven! Jezus betaalde het losgeld, ook voor Emma, ook voor Feline, ook voor u en jou en mij. Hij gaf Zichzelf! Puur en alleen omdat wij in Gods ogen kostbaar zijn en hooggeschat. Wat een teer woordje is dat eigenlijk: je bent 'kostbaar' voor God, en hooggeschat.

En omdat Israël kostbaar is voor God, hééft Hij het ook teruggebracht naar het eigen land. De beloften uit Jesaja 43 zijn helemaal uitgekomen. Toen, na die Babylonische ballingschap, en later weer, in de 20e eeuw, toen Israël weer terug mocht naar het eigen land. Natuurlijk, daar zijn tegelijk ook heel veel problemen omheen, ook heel veel vragen voor de Arabische bevolking, en zeker voor de Arabische christenen. En toch, toch, dwars alles heen, maakt God Zijn beloften waar. 'Vrees niet, want Ik ben met u! Ik doe uw nageslacht van het oosten komen en vergader u van het westen. 6 Ik zeg tot het noorden: "Geef", en tot het zuiden: "Houd niet terug, breng mijn zonen van verre en mijn dochters van het einde der aarde."'

God brengt al Zijn kinderen thuis. Dat zien we hier op aarde gebeuren, in het aardse Jeruzalem. Maar eens zullen we het zien in het hemels Jeruzalem. Als de Messias terugkomt, dan brengt Hij ons Thuis, bij Hem, en we mogen altijd wonen in Zijn nabijheid. Hoe staat het er, in vers 7? 'Ieder die naar mijn naam genoemd is...' Vanmorgen zijn Emma en Feline naar Gods naam genoemd. En als zij in hun leven trouw blijven aan die naam, dan is er ook voor hen een plaats in dat heerlijke Vaderhuis van God. En ook ieder van ons is daar uitgenodigd! Je plaats daar blijft toch niet leeg?! U wijst Hem toch niet af, uw God, jouw Schepper? Hij staat klaar, ook vandaag, met open armen!

6. Vandaag roept God ook ons!

En wat doet Hij vandaag? Denk maar weer even aan vroeger. Je liep als klein kind in die drukke winkelstraat. En opeens keek je om je heen. Waar is mama? Waar is papa? Je keek omhoog, in al die vreemde gezichten. Je zag ze voorbijlopen, al die lange mensen. En de paniek, die schoot door je heen! 'Ik ben alleen! Ik ben verdwaald!'

Totdat, dwars door alle geluiden

om je heen, dat éne geluid je oor bereikte. Jouw naam! Jouw eigen naam! Die bekende stem van je moeder, van je vader. Je werd opgetild, en je werd omarmd, en je kon alleen nog maar huilen. Huilen van blijdschap. Huilen van geluk. Je was verloren, maar je werd gevonden. Vandaag is het de stem van je Schepper, die je roept. 'Wees niet bang. Ik heb je bij je naam geroepen. Je bent van Mij! Amen.'